

Privacy algemeen

38

Hof van Cassatie spreekt zich uit over verhouding tussen de camerabewakingswet en het gebruik van camerabeelden in strafprocedures

In een arrest van 5 oktober 2010 deed het Hof van Cassatie uitspraak over het gebruik van camerabeelden als bewijs in strafzaken. Voor het Hof werd geargumenteed dat camerabeelden enkel kunnen gebruikt worden als bewijs van misdrijven waarvoor de camerawetgeving het gebruik van camerabewaking omschrijft. Hierbij werd gesteld dat het gebruik van camerabeelden als bewijs in strafzaken beperkt is tot misdrijven tegen personen en goederen, of overlast. Men baseerde zich hiervoor onder meer op artikel 2, 4° van de Wet tot regeling van de plaatsing en het gebruik van bewakingscamera's van 21 maart 2007. Dit artikel omschrijft het begrip bewakingscamera als 'elk vast of mobiel observatiesysteem dat tot doel heeft misdrijven tegen personen of goederen of overlast in de zin van artikel 135 van de nieuwe gemeentewet te voorkomen, vast te stellen of op te sporen, of de orde te handhaven en dat hiervoor beelden verzamelt, verwerkt of bewaart'. Zich baserend op deze wettelijke omschrijving van het doel van het gebruik van bewakingscamera's in de definitie, beriep de gewezen korpschef van de Gentse politie zich op een beperkt gebruik van camera-beelden. De beelden zouden bijgevolg niet kunnen gebruikt worden om een misdrijf zoals valsheid in geschrifte te bewijzen. Het Hof van Cassatie volgde deze redenering en de ingeroepen argumentatie niet. De wet van 21 maart 2007 bepaalt dat het opnemen van beelden 'uitsluitend is toegestaan teneinde bewijzen te verzamelen van feiten die een misdrijf opleveren of schade veroorzaken en daders, ordeverstoorders, getuigen of slachtoffers op te sporen en te identificeren' (artikel 5 §4, al.3 en artikel 6 §3, al.2). Het

Hof stelde dat ook al indien de bedoeling van de opstelling of het gebruik van bewakingscamera's het voorkomen, het vaststellen of het opsporen is van misdrijven tegen personen of goederen of overlast, of het handhaven van de openbare orde, beelden van bewakingscamera's rechtsgeldig kunnen gebruikt worden voor het bewijs van andere misdrijven dan deze tegen personen en goederen, of overlast zoals voorzien is in artikel 2, 4° indien ze kunnen bijdragen in het bewijs van een ander misdrijf.

Men zou zich kunnen afvragen of een en ander ook niet dient gezien te worden in het kader van pleidooien die sedert enige tijd gehouden worden voor een grondige hervorming in België van de strafprocedure. Hierbij wordt door sommigen de raadkamer, de kamer van inbeschuldigingstelling en de onderzoeksrechter in vraag gesteld. Het onderzoek in bepaalde strafzaken sleept soms te lang aan, en men pleit daarom voor een nieuw strafprocesmodel, waarbinnen men sneller en met nieuwe procedures kan inspelen op nieuwe criminele fenomenen. Het Openbaar Ministerie zou hierin trouwens een grotere rol krijgen. Door lang aanslepende procedures konden recentelijk ook een aantal grote fraudeprocessen niet binnen een redelijke termijn voor de rechtbank worden gebracht. Anderen pleiten dan weer voor de noodzaak van een onafhankelijke rechter tijdens het gerechtelijk onderzoek. (EK)

Bronnen : Cass. 5 oktober 2010, ook beschikbaar op <http://jure.juridat.just.fgov.be/view_decision?justel=F-20101005-2&idxc_id=246225&lang=nl>

Bescherming persoonsgegevens

39

Privacycommissie adviseert over bilateraal akkoord tussen België en de Verenigde Staten ('PCSC-akkoord')

In haar advies 27/2010 van 24 november 2010 onderzocht de Commis-

sie voor de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ('Privacycommissie') het ontwerp van het zogenaamde PCSC-akkoord. Het gaat hier om een ontwerp van bilateraal akkoord tussen België en de Verenigde Staten betreffende de versterking van de samenwerking bij de preventie en de strijd tegen zware misdrijven (*draft agreement on enhancing cooperation in Preventing and Combating Serious Crime*, CO-A-2010-025), vergezeld van een bijlage in de vorm van *Frequently Asked Questions* die meer duidelijkheid moet verschaffen over de precieze modaliteiten van het ontwerpakkoord. Dit akkoord zou bovendien kunnen kaderen binnen het Amerikaanse *Visa Waiver Program*, waaraan België al sinds oktober 1991 deelneemt.

Het PCSC-akkoord is geïnspireerd door het Verdrag van Prüm van 27 mei 2005 dat de grensoverschrijdende samenwerking betreffende terrorisme, grensoverschrijdende criminaliteit en illegale migratie tussen een aantal Europese lidstaten moet intensifiëren. Hetzelfde verdrag werd intussen geïntegreerd in de wetgeving voor de hele Europese Unie. Dit heeft tot gevolg dat de uitwisseling van politionele gegevens door de lidstaten moet voldoen aan de Europese bepalingen betreffende de verwerking van persoonsgegevens in het kader van de politie en justitiële samenwerking in strafzaken (Kaderbesluit 2008/977/JBZ van de Raad van 27 november 2008). Hoewel de Europese Commissie momenteel onderhandelt over een algemeen akkoord tussen de EU en de VS over de bescherming van persoonsgegevens in het raam van hun samenwerking in de strijd tegen terrorisme en criminaliteit, kan dergelijk akkoord niet als voldoende basis dienen voor specifieke akkoorden voor gegevensuitwisseling zoals het PCSC-akkoord. Bijkomende akkoorden zijn dus vereist.

De Privacycommissie merkt in haar advies allereerst op dat artikel 13 van Kaderbesluit 2008/977/JBZ bepaalt dat de doorgifte van gegevens aan niet-lidstaten slechts kan doorgaan indien de betrokken derde staat een toereikend beschermings-